

Od Redakcji

Dzieje filozofii nie przestają odnotowywać „powrotów” filozofów z przeszłości, nie tylko z powodu tworzonych przez historyków nowych interpretacji ich myśli, ale również, a może przede wszystkim, w postaci niewysychającego źródła inspiracji dla formułowania nowych kwestii i problemów filozofii współczesnej. Przypadek ożywiającej filozoficzne debaty ostatnich kilku stuleci filozofii Kartezjusza, nie tylko zdaje się potwierdzać tę regułę, ale może być traktowany jako jej modelowy przykład. W filozofii dwudziestowiecznej twórczy motyw myśli Descartes’a szczególnie zaznaczył się w fenomenologii poprzez obecność w klasycznych wykładniach Husserla i Heideggera, by następnie rozwinąć się w obrębie fenomenologii francuskiej od Sartre’a po Mariona. Te dwa aspekty wyznaczają dwie pierwsze części niniejszej publikacji (artykuły 1–7). Główna linia kartezjańskiej recepcji w XX-wiecznej fenomenologii, szeroko komentowana i badana, nie wyklucza historii równoległych, które mogą być równie złożone i pasjonujące. Część trzecia tomu poświęcona jest kartezjańskiemu motywowi w polskiej filozofii i fenomenologii (artykuły 8–11). Zaś konkluzję całego tomu stanowi błyskotliwa i otwierająca nowe perspektywy badawcze dla fenomenologicznego kartezjanizmu analiza Jeana-Luka Mariona.

Większość tekstów zawartych w niniejszym tomie zostało wygłoszonych na międzynarodowej konferencji *Descartes et la phénoménologie*, która odbyła się w dniach 3–5 lutego 2016 roku w Paryżu, a została zorganizowana przez Dominique’a Pradelle’a (Uniwersytet Paris-Sorbonne, Archives Husserl de Paris), Camille’a Riquiera (Institut Catholique de Paris) i Wojciecha Starzyńskiego (IFiS PAN, Warszawa). Tekst Jeana-Luka Mariona został wygłoszony przez autora 8 marca 2017 roku w Warszawie. Publikacja jest rezultatem prac projektu badawczego „Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki” nr 12H 12012881 „Polski kartezjanizm: historia i perspektywy współczesne” zrealizowanego pod kierunkiem Wojciecha Starzyńskiego.